

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Svk/25/2022
Identifikačné číslo spisu: 7018200384
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018200384.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcov: 1./ N. D., L.: XX.XX.XXXX, J. C. XX, XXX XX Ř. A. G., Č. O., 2./ W.. R. T., L.: XX.XX.XXXX, J. T. A. T. XX, XXX XX T., Č. O., 3./ W.. I. D., Q., L.: XX.XX.XXXX, J. G. XXX, XXX XX G., Č. O., 4./ S. E., L.: XX.XX.XXXX, J. C. XX, XXX XX Ř. A. G., Č. O., 5./ I. O. I., L.: XX.XX.XXXX, J. Y. XXX/Xc, XXX XX G. X, Č. O., všetci zastúpení advokátkou JUDr. Dášou Bajanovou, so sídlom Advokátska kancelária ul. Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, za účasti ďalších účastníkov konania: 1./ Východoslovenská distribučná, a.s., ul. Mlynská 31, 040 01 Košice, IČO: 36 599 361, 2./ RUPKKI s.r.o., ul. Iľiašovská 33, 053 11 Smižany, IČO: 36 580 392, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, Komenského 52, 041 26 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018 a o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/34/2018-115 zo dňa 3. novembra 2021,

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1.Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č. k. 7S/34/2018-115 zo dňa 3. novembra 2021 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018, žiadajúc jeho zrušenie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. Účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb. alebo stavebný zákon) citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 76 ods.1, § 77, § 78 ods.1, 2, § 79 ods.1, § 81 ods.1,4, § 82 ods.1,2 § 140, § 139 ods. 3, písm. d/, ods. 4, § 61 ods. 1,4, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v prvej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

3.Z pripojeného administratívneho spisu správny súd zistil, že žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie Stavebného úradu - Obce Spišské Tomášovce č. 635/2015 zo dňa 28.10.2015, ktorým povolil užívanie stavby „Spišské Tomášovce - Ďurkovec - VN,TS,NN“ na pozemku parc. č. KN 878/2, 880/3, 880/1, 881/3, 881/1, 875/39 v k. ú. D. P., pre Východoslovenskú distribučnú, a.s. Košice, Mlynská 31, Košice s tým, že obsah stavby je špecifikovaný v kolaudačnom rozhodnutí.

4. Správny súd mal preukázané, že Stavebný úrad - Obec Spišské Tomášovce vydal stavebné povolenie č. j. 904/2014 zo dňa 02.02.2015, ktorým povolil podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. líniou stavbu „Spišské Tomášovce - Ďurkovec - VN, TS, NN “ na pozemku parc. č. KN C 878/2, 880/3, 880/1, 881/3, 881/1, 875/39 v k. ú. D. P.Š. pre stavebníka Východoslovenská distribučná a.s., Mlynská 31, Košice, v zastúpení IT služby s.r.o., J. Wolкера 15/4, Spišská Nová Ves. Stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť 06.03.2015. Územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby vydala Obec Spišské Tomášovce pod č. 553/2014 zo dňa 11.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.12.2014. Stavebník - Východoslovenská distribučná a.s. podala dňa 08.09.2015 na stavebnom úrade návrh na kolaudáciu stavby „Spišské Tomášovce - Ďurkovec - VN, TS, NN “ na pozemku parc. č. KN C 878/2, 880/3, 880/1, 881/3, 881/1, 875/39 a k žiadosti doložila príslušné listinné podklady. Žalobcovia ako účastníci kolaudačného konania podali po začatí kolaudačného konania námietky a pripomienky. Prvostupňový správny orgán, t. j. Obec Spišské Tomášovce ako stavebný úrad vydal kolaudačné rozhodnutie č. j. 635/2015 z 28.10.2015, ktorým povolilo užívanie stavby - „Spišské Tomášovce - Ďurkovec - VN, TS, NN “ na pozemku parc. č. KN C 878/2, 880/3, 880/1, 881/3, 881/1, 875/39 k. ú. D. P. a špecifikovala čo konkrétne stavba obsahuje. Pre užívateľa stavby stanovil podľa § 82 ods. 2 stavebného zákona podmienky, ktoré uviedol konkrétne v štyroch bodoch. O odvolaní žalobcov podanom v zákonnej lehote proti tomuto rozhodnutiu žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OVBP2-2016/002289 z 25.01.2016 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie žalobcov zamietol. Na základe žaloby žalobcov podanej proti tomuto rozhodnutiu žalovaného Krajský súd Košice rozsudkom zo dňa 20.07.2017 pod sp. zn.: 6S/38/2016 návrhu na prerušenie konania nevyhovel (I. výrok) a súčasne zrušil rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-KE-OVBP2-2016/002289 zo dňa 25. januára 2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalovaný vo veci rozhodol v poradí druhým (správnou žalobou napadnutým rozhodnutím) tak, že opätovne potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - Obce Spišské Tomášovce, č. 635/2015 zo dňa 28.10.2015 a odvolanie zamietol.

5.Správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce v medziach podanej žaloby a po oboznámení sa s obsahom pripojených administratívnych spisov dospel k záveru, že tieto rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Podľa názoru správneho súdu správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a z neho vyvodili správny právny záver, s ktorým sa správny súd stotožnil. Podľa názoru správneho súdu žalovaný sa primerane vysporiadal s námietkami, ako to vyplýva z kontextu rozhodnutia, a preto správny súd považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné aj po formálnej stránke.

6.Námietku žalobcov ohľadom nesprávneho skutkového stavu veci správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa názoru správneho súdu tak správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne veci skutkovo posúdili a mali za to, že sú splnené podmienky pre začatie kolaudačného konania na základe návrhu stavebníka - Východoslovenská distribučná, a.s., výsledkom ktorého bolo vydanie kolaudačného rozhodnutia. Správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného uvedeným na strane 5

odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde žalovaný uvádza, že: „Taktiež je nutné uviesť, že stavebný zákon vo svojich konaniach uplatňuje koncentračnú zásadu, ktorá sa týka stavebného aj kolaudačného konania. Špecifikom tejto zásady je to, že účastníci môžu uplatniť svoje námietky a stanoviská najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak na ne neprihliada.“ Správny súd súhlasil s argumentáciou žalovaného, že obsahovo námietky, ktoré boli vznesené žalobcami v rámci kolaudačného konania ako aj v odvolaní sa týkajú stavebného konania, a preto sú právne bezvýznamné, čo aj bolo dostatočne odôvodnené v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, pokiaľ ide o námietky podané v rámci kolaudačného konania ako aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o námietky podané v odvolaní. Vo vzťahu k námietke žalobcov ohľadom nepozastavenia prác na stavbe na základe ich návrhu po tom, čo sa dozvedeli o tom, že na ich pozemku sú vykonávané stavebné práce povolené verejnou vyhláškou - stavebným povolením, správny súd poukázal na postup prvostupňového správneho orgánu, ktorého poverený zamestnanec na základe výzvy zo strany odvolateľov vykonal štátny stavebný dohľad, ktorým nebolo zistené žiadne porušenie stavebného zákona, a preto nedošlo k pozastaveniu stavebných prác a ani zo strany prokuratúry nebolo na základe protestu prokurátora reagované voči stavebnému povoleniu žiadnym prokurátorským opatrením. Správny súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že tak správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný správne skutkovo vyhodnotili ukončenie stavebných prác a splnenie podmienok pre kolaudačné konanie, námietku žalobcov ohľadom nesprávneho skutkového stavu veci preto vyhodnotil ako nedôvodnú.

7. Správny súd ani žalobnú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci nepovažoval za dôvodnú pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že právne posúdenie charakteru stavby bolo ustálené už v rámci stavebného konania, ktorého výsledkom bolo právoplatné stavebné povolenie, preto nemal dôvod pochybovať o tom, že v danom prípade sa jedná o líniovú stavbu v zmysle ust. § 139 ods. 3 písmeno d) stavebného zákona (podzemné a nadzemné vedenie elektriny). Stotožnil sa s právnym posúdením oznamovania začatia územného a stavebného konania pri líniových stavbách ustáleným tak prvostupňovým správnym orgánom v kolaudačnom rozhodnutí ako aj žalovaným v rozhodnutí napadnutom správnu žalobou. Správny súd k uvedenému konštatoval, že tento je odlišný od oznamovania začatia všeobecného územného a stavebného konania, ktoré sa netýkajú líniových stavieb a doručovania verejnou vyhláškou podľa § 36 ods. 4 a § 61 ods. 4 stavebného zákona, ako aj § 26 správneho poriadku. V prípade líniových stavieb sa oznamovanie začatia stavebného konania uskutočňuje verejnou vyhláškou podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona. Poukázal na to, že táto úprava zakotvená v ustanovení § 61 ods. 4 stavebného zákona je špeciálnou úpravou k všeobecnej úprave v § 61 ods. 1 stavebného zákona. V tomto prípade je potrebné aplikovať zásadu *lex specialis derogat legi generali*, teda špeciálna úprava oznamovania začatia konania verejnou vyhláškou v tomto prípade zakotvená v ustanovení § 61 ods. 4 stavebného zákona má prednosť pred doručovaním do vlastných rúk upraveným v ustanovení § 61 ods. 1 stavebného zákona. Súčasne správny súd považoval za potrebné poukázať na to, že doručovanie formou verejnej vyhlášky je viazané na druh stavby (v tomto prípade na líniovú stavbu) a nezávisí od počtu účastníkov konania ako to uvádzali žalobcovia vo svojom odvolaní. K námietke žalobcov, ktorou v žalobe namietali, že boli takýmto spôsobom oznámenia začatia konania diskriminovaní a to z dôvodu, že ide o občanov iného členského štátu a teda ide tu o nezákonný postup správnych orgánov a žiaden právny predpis - správny poriadok nemôže byť v rozpore s medzinárodnými zmluvami a nemôže diskriminovať občanov iného členského štátu ako vlastníkov nehnuteľnosti, správny súd uviedol, že nie je známe, aká zmluva, ktorá by upravovala doručovanie, by mala v tomto prípade platiť pre žalobcov, ktorí nežijú na území Slovenskej republiky a zároveň žiaden procesnoprávny predpis ani medzinárodná zmluva alebo dohovor neobsahujú ustanovenia, ktorými by boli zvýhodnení cudzí štátni príslušníci v rámci akéhokoľvek správneho konania (stavebného) konania z hľadiska osobitnej formy doručovania oznámenia o začatí stavebného konania. Správny súd v danej súvislosti upriamil pozornosť na stanovisko ďalšieho účastníka konania - Východoslovenská distribučná, a.s., ktorý vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 04.02.2021 poukázal na ustanovenie § 5 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého vecné práva k nehnuteľnostiam a k hnutel'ným veciam sa spravujú, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v osobitných predpisoch ustanovené inak právom miesta, kde je vec. Správny súd mal za to, že tak správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný správne posúdili skutkový stav po právnej stránke a na tento aplikovali správne ustanovenia príslušných právnych predpisov. Správny súd žalobu žalobcov ako nedôvodnú podľa ust. § 190 SSP zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcov proti rozsudku krajského súdu

8. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali žalobcovia v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietali, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a k zmätočnosti konania podľa § 440 ods.1, písm. f/ SSP a krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Navrhovali, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/34/2018-115 zo dňa 3. novembra 2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnili náhradu trov konania.

9. Žalobcovia predovšetkým namietali, že v tomto prípade nejde o preskúmanie rozhodnutia č. OU-KE-OVBP-2016/002289 zo dňa 25. 01. 2016, ako je to uvedené v úvode rozsudku, toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.07. 2017 č.k. 6S/38/2016. Uviedli, že ide v poradí o druhý rozsudok v uvedenej právnej veci vydaný Krajským súdom v Košiciach.

10. Poukazom na skutkové zistenia v danej veci sťažovatelia zdôraznili, že už v správnej žalobe, ako aj v priebehu súdneho konania poukazovali na to, že prebieha konanie ohľadom kasačnej sťažnosti vo veci stavebného povolenia. Uviedli, že vo veci stavebného povolenia bola podaná správna žaloba a konanie prebiehalo na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8S/4/2016. V tomto konaní bolo vo veci rozhodnuté uznesením dňa 24.05.2018, ktorým bol odmietnutý návrh žalobcov na uloženie povinnosti Obci Spišské Tomášovce doručiť žalobcom rozhodnutie žalovaného č. 904/2014 zo dňa 02.02.2015 - Stavebné povolenie a taktiež bola odmietnutá žaloba v časti o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 904/2014 zo dňa 02.02.2015 - Stavebné povolenie. Voči uvedenému uzneseniu sťažovatelia podali kasačnú sťažnosť dňa 12.07.2018, súdu doručená dňa 13.07.2018, avšak do tejto doby nebolo rozhodnuté o kasačnej sťažnosti a ani kasačná sťažnosť nebola postúpená na rozhodnutie príslušnému súdu.

11. Sťažovatelia vytýkali správne súdu, že napriek tomu, že prebieha kasačné konanie v konaní o vydanie stavebného povolenia, predchádzajúce tomuto sporu, v danej veci začal hodnotiť proces súvisiaci so stavebným konaním o vydanie stavebného povolenia. Spochybňovali zákonnosť procesného postupu správneho súdu, keď svoje rozhodnutie a závery, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní, odôvodňuje právnym posúdením a rozhodnutím, o ktorom by mal rozhodovať kasačný súd v inom konaní - 8S/4/2016 - Stavebné povolenie.

12. Ďalej namietali, že správny súd sa nevysporiadal riadne s dôvodmi správnej žaloby a dôkazmi, ktoré vyplývajú zo skutkového zistenia. Tvrdili, že ak by správny súd dostatočne preskúmal jednotlivé postupy, zistil by, že vo veci stavebného povolenia nebolo rozhodnuté o kasačnej sťažnosti. Nesúhlasili s argumentáciou správneho súdu, že nie je dôvod spochybňovať, či ide o líniovú stavbu. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 11 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v platnom znení a poukazom na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, Všeobecnú deklaráciu ľudských práv, Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedli, že podľa zákona o energetike držiteľ povolenia na výkon tejto činnosti alebo ním poverená osoba je vždy povinný konať tak, aby nespôsobil ujmu na právach a právom chránených záujmoch vlastníkov dotknutých nehnuteľností. Sťažovatelia trvali na tom, že v rámci stavebného konania ako občania iného členského štátu EÚ boli postupom stavebného úradu diskriminovaní, keď stavebný úrad tak v konaní o vydanie stavebného povolenia ako aj v kolaudačnom konaní, napriek vedomosti o tom, že pri vykonávaní stavby sú účastníkmi konania t. j. dotknutými osobami, ako občania členského štátu EÚ, s nimi nekonali a obec napriek tejto vedomosti vydávala stavebné povolenie formou verejnej vyhlášky, predtým územné rozhodnutie a oznámenie o začatí stavebného konania, čím odňala sťažovateľom ich základné procesné práva a ako vlastníkov nehnuteľností ich obmedzila vo výkone vlastníckeho práva. Takéto konanie, na základe ktorého stavebník má väčšie práva ako vlastník nehnuteľností, považovali za

neprijateľné a nenachádzajúce oporu v žiadnom právnom predpise. Namietali, že aj v prípade ak rozhodujúci orgán vo svojom napadnutom rozhodnutí sa odvoláva na príslušné právne predpisy - zákon o energetike, výklad týchto príslušných právnych predpisov nemôže byť v rozpore s medzinárodnými zmluvami, Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zdôraznili, že zásada *lex specialis derogat legi generali* nemôže byť použitá v prípade, že i z verejnej vyhlášky - Stavebného povolenia zo dňa 02.02.2015 a jeho odôvodnenia už výslovne vyplýva - posledná strana tohto rozhodnutia prvý odsek, že stavebník v tomto konaní nepreukázal a nepredložil súhlasy vlastníkov dotknutých pozemkov, keď je zřejmé, že nepredložil ani zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o zriadení vecného bremena s vlastníckmi pozemkov - i sťažovateľov a napriek uvedenému potom následne boli vydané kolaudačné rozhodnutia.

13.Sťažovatelia tiež namietali argumentáciu správneho súdu uvádzanú v odôvodnení napadnutého rozsudku pod bodom 43. Zdôraznili, že tak ako uviedli i v správnej žalobe nemôže dôjsť k diskriminácii občanov iného členského štátu, aby akýmkoľvek spôsobom bolo nezákonné zasahované do ich vlastníckeho práva na území iného členského štátu, a to procesným postupom orgánov v rámci stavebného konania, aby bolo konané neprospech občanov iného členského štátu a tým došlo k obmedzeniu ich vlastníckeho práva. Opätovne trvali na tom, že zverejnenie akýchkoľvek oznámení, resp. rozhodnutí formou verejnej vyhlášky voči osobám, ktoré nie sú občanmi SR, je diskriminačné, pretože takéto rozhodnutie vyvesené formou verejnej vyhlášky je pre dotknuté osoby mimo SR neznáme a nemôžu sa o ňom ani dozvedieť, v ktorej súvislosti poukazovali na právnu úpravu ustanovenú v čl. 20 ods.4 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru. Ďalej uviedli, že v prípade predmetnej stavby išlo o výstavbu na pozemkoch mimo zastavaného územia obce, avšak nešlo o stavbu vo verejnom záujme, pretože išlo o posilnenie elektrifikácie rekreačnej časti Ďurkovec - súkromný záujem stavebníka a spoločnosti RUPPKI, s.r.o., ktorý má záujem a má nehnuteľnosti v tejto rekreačnej časti. Poukázali na to, že zo samotného stavebného povolenia vydaného formou verejnej vyhlášky jednoznačne vyplýva, že ide o súkromný záujem tejto spoločnosti, stavebník o tom mal vedomosti, s niektorými vlastníckmi dotknutých nehnuteľností riešil uvedený stav formou uzavretia budúcej zmluvy o zriadení vecného bremena a so sťažovateľmi ako ďalšími účastníkmi dotknutej nehnuteľnosti nejednal a ani im neoznámil svoj zámer, čo vyplýva zo znenia samotného stavebného povolenia.

III.

Vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti

14. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný podaním zo dňa 29.03.2022, v ktorom uviedol, že trvá na obsahu svojho vyjadrenia k žalobe z 9.10.2018. Vyslovil názor, že krajský súd rozhodol správne, keď kasačnou sťažnosťou napadnutým rozhodnutím žalobu žalobcov zamietol.

15.Ďalší účastníci konania sa k podanej kasačnej sťažnosti žalobcov nevyjadrili. Návrh na rozhodnutie kasačného súdu v kasačnom konaní nepodali.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

16.Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h SSP) v spojení s § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), kasačnú sťažnosť žalobcov prejednal v rozsahu ich kasačných námietok bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcov nie je dôvodná.

18. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/34/2018-115 zo dňa 3. novembra 2021, ktorým krajský súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018 v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím.

19. Predmetom prieskumného súdneho konania bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie Stavebného úradu - Obce Spišské Tomášovce č. 635/2015 zo dňa 28.10.2015. Uvedeným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa povolil užívanie stavby „Spišské Tomášovce - Ďurkovec - VN,TS,NN“ na pozemku parc. č. KN 878/2, 880/3, 880/1, 881/3, 881/1, 875/39 v k. ú. D. P., pre stavebníka Východoslovenská distribučná, a.s. Košice, Mlynská 31, Košice s tým, že obsah stavby je špecifikovaný v kolaudačnom rozhodnutí.

20. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich kasačný súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

21. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak (§ 134 ods. 1 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

22. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. SSP) je v rozsahu žalobných námietok posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou

postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda v rozsahu žalobných námietok preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

23.Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vykonal v zmysle platnej právnej úpravy stavebného zákona, v spojení s právnou úpravou správneho poriadku, na základe ktorej ustálil svoj právny záver.

24.Po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku, kasačný súd dospel k zhodnému záveru ako správny súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcov vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu, vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich s administratívneho a súdneho spisu a v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. K správnosti záverov v merite veci správneho súdu kasačný súd dodáva.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

25.Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

26.Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

27. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd uvádza: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

28. Dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.(§ 76 ods.1 stavebného zákona) Kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce. (§ 77 stavebného zákona) Účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. (§ 78 ods.1 stavebného zákona) Kolaudačné konanie sa začína na návrh stavebníka. (§ 79 ods.1 stavebného zákona) Podľa § 80 ods.1,2 stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. Pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania, stavebný úrad oznámi účastníkom konania začatie kolaudačného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Podľa § 81 ods.1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. Podľa § 82 ods.1, 2, 4, 6 stavebného zákona kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby. V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá. V podmienkach užívania stavby stavebný úrad podľa druhu a účelu stavby uloží najmä vyznačenie drobných odchýlok do overenej dokumentácie stavby, ktoré stavebný úrad vzal na vedomie, a ďalšie povinnosti na zabezpečenie verejných záujmov, na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov, na zabezpečenie záujmov starostlivosti o životné prostredie, bezpečnosť a ochranu zdravia ľudí,

požiaru bezpečnosť a zabezpečenie prístupu osobám s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie. Kolaudačné rozhodnutie sa oznámi rovnakým spôsobom ako začatie kolaudačného konania.

29. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy účelom kolaudačného konania a vydania kolaudačného rozhodnutia, zákonodarcom sledovaným, je zabezpečenie, aby stavba, ktorá bola povolená v stavebnom konaní na základe právoplatného stavebného povolenia, bola uskutočnená v súlade s podmienkami určenými v stavebnom povolení. Kolaudačné rozhodnutie vydané v kolaudačnom konaní, začatom na návrh stavebníka, je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, a preto sa naň aplikuje právna úprava ustanovená v správnom poriadku, pokiaľ v stavebnom zákone nie je ustanovené inak. Stavebný úrad je preto v zmysle § 3 správneho poriadku povinný postupovať v kolaudačnom konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Rozhodnutie stavebného úradu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Úrad je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a pre tento účel si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. apríla 2013, sp. zn. 6 Sžp 22/2013) Zákonodarcu v kolaudačnom konaní v právnej úprave ustanovenej v § 80 ods.1,2 stavebného zákona zakotvuje koncentračnú zásadu, obdobne ako v stavebnom konaní o povolení stavby v zmysle § 61 ods.1 stavebného zákona. Zákonodarcom sledovaným cieľom zákonnej úpravy koncentračnej zásady tak v stavebnom ako aj kolaudačnom konaní je zabezpečiť rýchlosť a plynulosť výstavby stavieb v súlade s podmienkami stanovenými stavebným zákonom, pričom na rozdiel od stavebného konania v kolaudačnom konaní v súlade s koncentračnou zásadou môžu účastníci konania vzniesť námietky najneskôr na ústnom pojednávaní spojeným s miestnym zisťovaním, na neskoršie námietky stavebný úrad neprihliada. Pri líniových stavbách stavebný zákon v právnej úprave ustanovenej v § 80 ods.2 stavebnému úradu ukladá povinnosť oznámiť účastníkom konania začatie kolaudačného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním s výzvou na predkladanie námietok a stanovísk a s poučením o následkoch ich nepredloženia v súlade s koncentračnou zásadou. Charakter stavby posudzovanej v kolaudačnom konaní je daný právoplatným rozhodnutím, ktorým bola táto stavba povolená (stavebným povolením). Pokiaľ teda v stavebnom povolení bola povolená stavba ako líniová stavba, aj v kolaudačnom konaní povinnosťou stavebného úradu je posudzovať, či takto povolená stavba sa uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Zákonodarcu v právnej norme ustanovenej v § 139 ods.3 stavebného zákona za líniové stavby na účely tohto zákona považuje najmä a) ropovody, plynovody, produktovody, teplovody, b) diaľnice, cesty a miestne komunikácie, c) stavby dráh, d) podzemné a nadzemné vedenia rozvodu elektriny, e) vodovodné a kanalizačné rady, ochranné hrádze, plavebné a derivačné kanály, f) vedenia elektronickej komunikačnej siete, g) letiská, h) prístavy, pričom vzhľadom na slovo „najmä“ ide o výpočet príkladmo a môže ísť aj o iné stavby, ktorých charakter ako líniová stavba bude určená stavebným povolením.

30. Vzhľadom k uvedenému vyššie správny súd správne ustálil, keď námietky žalobcov vo vzťahu ku kolaudovanej stavbe vyhodnotil ako nedôvodné. Námietky, vznesené žalobcami v rámci kolaudačného konania ako aj v žalobe sa obsahovo týkajú stavebného konania o vydanie stavebného povolenia k predmetnej stavbe. Právoplatnosťou rozhodnutia o povolenie stavby (stavebné povolenie) je stavebné konanie ukončené. Kolaudačné konanie je samostatným konaním, ktoré začína na návrh stavebníka po ukončení stavby postavenej na základe právoplatného stavebného povolenia. Z uvedeného dôvodu na námietky smerujúce k povoleniu stavby, ktoré neboli včas uplatnené v stavebnom konaní, sa v zmysle koncentračnej zásady neprihliada. V kolaudačnom konaní námietky týkajúce sa povoľovacieho procesu sú právne bezvýznamné.

31. Kasačný súd vyhodnotil bez právnej relevancie tvrdenie sťažovateľov, ktorým zdôraznili, že už v správnej žalobe, ako aj v priebehu súdneho konania poukazovali na to, že prebieha konanie ohľadom kasačnej sťažnosti vo veci stavebného povolenia, podanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 8S/4/2016. Povinnosťou stavebného úradu a v odvolacom konaní žalovaného v kolaudačnom konaní začatom na návrh stavebníka bolo posudzovať, či stavba

bola postavená v súlade s podmienkami stanovenými v stavebnom povolení vydanom v stavebnom konaní, ktoré v prípade predmetnej stavby nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2015. I keď kolaudačné konanie je konaním nadväzujúcim na stavebné konanie o povolenie stavby, ide o samostatné konanie, v ktorom stavebný úrad nie je oprávnený opätovne skúmať podmienky pre povolenie stavby. Právoplatnosťou rozhodnutia stavebného úradu o stavebnom povolení stavby stavebné konanie o povolenie stavby je ukončené. Právoplatné stavebné povolenie je pre stavebný úrad v kolaudačnom konaní záväzné.

32. Kasačný súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku, ktorou sťažovatelia vytýkali správny súdu, že napriek tomu, že prebieha kasačné konanie v konaní o vydanie stavebného povolenia, predchádzajúce tomuto sporu, v danej veci začal hodnotiť proces súvisiaci so stavebným konaním o vydanie stavebného povolenia. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neposudzoval ani nehodnotil proces súvisiaci so stavebným konaním o vydanie stavebného povolenia. V bode 43 napadnutého rozhodnutia posudzujúc žalobnú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci správny súd vykonal výklad právnej úpravy ustanovenej v 61 ods.1, 4 stavebného zákona, upravujúcej doručovanie verejnou vyhláškou, ktorá sa obdobne vzťahuje aj na kolaudačné konanie, v ktorom stavebný zákon ukladá povinnosť stavebnému úradu oznámiť účastníkom konania začatie konania verejnou vyhláškou (§ 80 ods.2), pričom právne posúdenie charakteru stavby ako líniová stavba bolo ustálené už v rámci stavebného konania, ktorého výsledkom bolo právoplatné stavebné povolenie.

33. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj ďalšiu námietku, ktorou sťažovatelia namietali, že správny súd sa nevysporiadal riadne s dôvodmi správnej žaloby a dôkazmi, ktoré vyplývajú zo skutkového zistenia, poukazom na to, že ak by správny súd dostatočne preskúmal jednotlivé postupy, zistil by, že vo veci stavebného povolenia nebolo rozhodnuté o kasačnej sťažnosti. K uvedenej námietke kasačný súd dal odpoveď vyššie.

34. Nebolo možné prisvedčiť argumentácií žalobcov vo vzťahu ich nesúhlasu, že predmetná stavba spĺňa podmienky líniovej stavby, poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 11 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v platnom znení a poukazom na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, Všeobecnú deklaráciu ľudských práv, Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právna úprava v § 11 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v platnom znení ustanovuje práva a povinnosti držiteľa oprávnenia podľa tohto zákona a je bez právnej relevancie ku kolaudačnému konaniu líniovej stavby. Kasačný súd opäť zdôrazňuje, že charakter stavby ako stavby líniovej bol v danom prípade daný právoplatným stavebným povolením a nebolo povinnosťou stavebného úradu a ani nemal oprávnenie na prehodnotenie charakteru stavby v kolaudačnom konaní. Pokiaľ došlo k zásahu do vlastníckych práv žalobcov, majú právo sa domáhať jeho ochrany avšak v inom a to v občianskoprávnom konaní na civilnom súde.

35. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú tiež námietku žalobcov, že v rámci stavebného konania ako občania iného členského štátu EÚ boli postupom stavebného úradu diskriminovaní, keď stavebný úrad tak v konaní o vydanie stavebného povolenia ako aj v kolaudačnom konaní, s nimi nekonal a obec napriek tejto vedomosti vydávala stavebné povolenie formou verejnej vyhlášky, predtým územné rozhodnutie a oznámenie o začatí stavebného konania, čím odňala sťažovateľom ich základné procesné práva a ako vlastníkov nehnuteľností ich obmedzila vo výkone vlastníckeho práva, považujúc takéto konanie, na základe ktorého stavebník má väčšie práva ako vlastník nehnuteľností za neprijateľné a nenachádzajúce oporu v žiadnom právnom predpise. Pokiaľ žalobcovia namietali nezákonný postup stavebného úradu v stavebnom a územnom konaní z dôvodu vydávania verejnej vyhlášky, takéto námietka v kolaudačnom konaní je právne bezvýznamná, keďže v kolaudačnom konaní je záväzné právoplatné stavebné povolenie a územné rozhodnutie. Stavebné povolenie v danom prípade sa stalo právoplatné dňa 6.3.2015 a územné rozhodnutie dňa 12.12.2014. Kasačný súd nesúhlasil ani s argumentáciou žalobcov, že boli v konaní diskriminovaní. Koho zákonodarca považuje sa účastníka kolaudačného konania ustanovuje v §78 ods.1 stavebného zákona. Všetci účastníci majú rovnaké práva (i povinnosti). Nie je možné považovať konanie stavebného úradu, keď začatie kolaudačného konania v danom prípade oznámil verejnou vyhláškou, za konanie nezákonné,

keďže zákonodarca priamo v stavebnom zákone začatie konania tak predpokladá v § 80 ods.2. Za diskriminačné nie je možné považovať bez ďalšieho postup stavebného úradu, keď žalobcom, ako cudzincom nedoručil oznámenie o začatí konania. Žalobcovia ako vlastníci resp. spoluvlastníci dotknutých pozemkov majú rovnaké práva ako aj povinnosti ako aj iní vlastníci resp. spoluvlastníci dotknutých pozemkov. Samotná skutočnosť, že žalobcovia sú občanmi iného členského štátu Európskej únie, im nepriznáva právo, aby stavebný úrad voči nim konal inak, ako mu stanoví stavebný zákon v spojení s čl. 2 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Napokon žalobcovia ako vlastníci resp. spoluvlastníci dotknutých pozemkov majú rovnaké práva ako aj povinnosti ako ostatní vlastníci alebo spoluvlastníci týchto pozemkov sa o svoje vlastníctvo starať, teda žalobcovia mali nielen právo, ale aj povinnosť sa o svoje vlastníctvo, resp. spoluvlastníctvo starať. V danej súvislosti kasačný súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

36. Najvyšší správny súd Slovenskej z predloženého spisu správneho súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, zistil že správny súd v úvodnej časti napadnutého rozhodnutia označil za predmet súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2016/002289 zo dňa 25. januára 2016. Uvedené rozhodnutie bolo predmetom súdneho prieskumu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/38/2016 a v tomto súdnom konaní bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.07. 2017 č.k. 6S/38/2016 a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Vychádzajúc však z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, už z bodu 1/, vyplýva, že správny súd podrobil súdnemu prieskumu v poradí druhé rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OVBP2-2018/006401 z 18.01.2018. Z uvedených dôvodov pochybenie správneho súdu spočívajúce v nesprávnom označení rozhodnutia žalovaného v úvodnej časti napadnutého rozsudku kasačný súd vyhodnotil ako inú zrejmu nesprávnosť, ktoré pochybenie je možné odstrániť opravou úvodnej časti rozsudku v zmysle § 143 SSP. Uvedené pochybenie správneho súdu samo osebe nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu v merite veci.

37. Vychádzajúc z právnych záverov a skutkových zistení uvedených vyššie najvyšší správny súd námietky, vznesené žalobcami v kasačnej sťažnosti, ktorými namietali, že krajský súd porušil pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcov podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcom (sťažovateľovi), keďže v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

39. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.